

Jézus Urunk

2024. évi nagyböjti és feltámadási tanításai

1. tanítás

2024. február 16.

Jézus Krisztus Urunk:

Köszöntöm testvéreimet a bűnbánat első Golgotáján.

És köszöntöm mindazokat is, akik ma is lélekben vannak jelen veletek, és kísérték el benneteket a Golgotán.

A mai tanítás, amely felétek szólt¹, hogy hogyan ismered fel a felebarátodat, és hogyan tudsz segíteni neki. Hisz a tanítás az, hogy vedd észre a legkisebb testvéredet is, és ha szükséges, akkor nyújts számára segítséget. Hisz a tanítás a felkészítés jelenében, mert úgy kezdtem tanítványaimnak mondani, hogy:

– Az ítéletről adom számotokra a tanítást, hogy az Emberfia jelen van a tanítványjaival.

És akkor a tanításból kiemeli számukra, hogy hogyan és miképpen kell észrevenni a legkisebbet, akik segítséget kaphatnak, vagy segítséget nyújthatnak mindazoknak, akiknek szükségük van e kegyelemre. Mert hogyan is szólt felétek a tanítás?

Hogy azt mondtam: Eljön az Emberfia az Ő dicsőségében, angyalkaraival együtt, hogy elfoglalhassa trónusát. És mikor elfoglalta a trónust, akkor a nemzetek mind eljöttek, hogy Eléje vonuljanak. Ekkor szétválogatja őket, mint a pásztor, aki szétválogatja a juhokat a kosoktól. A juhokat a jobbjára állítja, a kosokat pedig a baljára. Majd ugye a juhoknak, a jobb oldalt állóknak úgy mondja:

– Jöjjetek, ti, áldott gyermekeim, foglaljátok el azt a helyet az országban, amely számotokra már kezdetek óta elkészítettet.

A bal oldalon, részükre pedig hogy is mondjuk?

– Távozzatok Tőlem, ti, átkozottak, az ördög tüzére!

És ők nem értik, hogy őket a király miért távolítja el, és akiket a jobbjára választott, azokat miért vezeti be az előkészített helyre az országban.

S ugye benne van az a tanítás, hogy: „Éhes voltam, enni adtatok. Szomjas voltam, innom adtatok. Idegen voltam, befogadtatok. Ruhátlan voltam, betakar-tatok. Beteg voltam, kórházban feküdtem, meglátogattatok. Börtönben sínylőd-tem, és felkerestetek.” Mert aki észreveszi a felebarátját, hogy valami szüksége hiányzik, akkor ebből a tanításból ki lehet emelni, hogy a kicsinyeket és a legkisebbeket hogyan és miképpen lehet felismerni, észrevenni, és segíteni rajtuk.

¹ Ezen a napon a Golgota előtti ajándék-tanítás a következő volt: *Az utolsó ítélet* (Mt 25,31–45).

De ugye azok, akik élik az életüket, és nem nyitottak a kicsinyekre és a legkisebbekre, azok felé hogyan szól a tanítás?

„Éhes voltam, és nem adtatok ennem. Szomjas voltam, és nem adtatok innom. Idegen voltam, és nem fogadtatok be. Ruhátlan voltam, és nem takartatok be. Betegen kórházban feküdtem, nem kerestetek fel. Börtönben sínylődtem, és nem látogattatok meg.”

Erre megkérdezik ugye az urat, hogy:

– Mikor láthattunk Téged szomjasnak, éhesnek, idegennek, ruhátlanak, betegnek vagy börtönben sínylődőnek?

Hát, ha nem vagyok nyitott, és ha nem ismerem fel a felebarátomat és a testvéreimet a legkisebben és a kicsinyben, akkor nem veszem észre, hogy hogyan segítsék, mert ugye hogy van a tanítás befejezése?

„Mert amit a legkisebbel tettél, azt Velem tetted meg. És amit nem tettél meg a legkisebbel, azt Velem se tetted meg.”

Hányan és hányan várjátok a segítő kegyelmet! Hányan és hányan néha zúgolódtok is, hogy talán nem történik meg a meghallgatás a segítség kegyelmében, amikor Felém fordultok. S ebben a tanításban Én ezt próbálom felétek elmondani, hogy ma is lehet szétválogatni a juhokat és a kosokat. A juhokat a jobbjára állítjuk, a kosokat a baljára. A jobbján állók, azok felismerik a kicsinyeket a legkisebbek között is, és ha szükség van a segítségnyújtásra, akkor igyekeznek teljesíteni, mert ugye nemcsak velük teszik, hanem Velem is, Jézus Krisztus Uratokkal. De a bal oldalán állók, azok, ha nem veszik észre a kicsinyeket és a legkisebbeket, hogy szükség volna segítségnyújtásra, akkor hogyan vesznek észre Engem, hogy Nekem segítsenek? Mert ha nekik nem adják meg, akkor Nekem sem.

S akkor még meg is kérdezik, hogy:

– Mikor láthattunk Téged éhen vagy szomjan?

Hányszor és hányszor nyújtotok segítséget a felebarátnak, a testvérnek, hogy a szeretet kegyelme összekössön benneteket a kicsinyekkel és a legkisebbekkel?

Mert a mai tanítás így szólt felétek, hogy vegyétek észre magatok körében mindazokat, akik kicsinyek és legkisebbek köztetek. Nem átnézni felettük, vagy elmenni mellettük, mert akkor Én, Jézus Krisztus Uratok is, ha jelen vagyok, szólok hozzátok, ha nem ismeritek fel a kicsinyeket és a legkisebbeket, akkor Engem sem vesztek észre ezek után.

Fontos, hogy átértékeljétek ennek a tanításnak a mondanivalóját, mert ez a mondanivaló csak olyan felétek, hogy Én, Jézus Krisztus Uratok ebből a tanításból azt próbálom felétek átadni, hogy nem kérek lehetetlent, csak megvalósító kegyelmet.

Én, Jézus Krisztus Uratok ismerlek benneteket, tudom, hogy ki hogyan és miképpen van jelen, tudom, kik a kicsinyek a legkisebbek között, és hogyan segítetek nekik, mert azt Velem teszitek meg, és Nekem adjátok. És a kegyelem így tud összekötni benneteket a mindennap jelenlétében. De ha felületesen élitek a mindennapi életeteket, és nem foglalkoztok a felebaráttal és a testvérrel a

kicsinyben és a legkisebb között, akkor átsiklotok felettük, átnéztek felettük, vagy elmentek mellettük, és úgy gondoljátok, nincs rájuk szükségetek, és akkor mondhatom azt, hogy ezt nem adtátok meg Nekem, hisz Engem sem vesztek észre, hogy jelen vagyok, itt vagyok, szólok felétek és hozzátok, tanítalak, megajándékoznlak benneteket a szeretet kegyelmével?

Hát ezeket mind-mind fel kell ismerni, érezni kell e tanítás mondanivalóját, amely a Szentlélek kegyelmével működik, a Szentlélek kegyelmével árad felétek, a Szentlélek kegyelme tud összekötni benneteket, hogy egygé váljatok, tudjatok egymásra szeretettel és örömmel figyelni. Hisz ha e hónap Golgotájának tanítását veszitek, ott is ezt adtam számotokra, hogy fontos, hogy figyeljetek egymásra, fontos, hogy ismerjétek egymást, és kell, hogy észrevegyétek a tanítás mondanivalóját, mert a tanítás, az a kegyelem szeretetével árad felétek, nem a gyűlölet, az irigység, a kapzsiság, a féltékenység. Hisz mit mondtam?

Én nem félelmet akarok nektek adni. Adnak nektek mások elég sok félelmet, ami miatt néha nem érzitek észrevenni a segítő kegyelmet, mert befogadjátok a negatívumokat, és a pozitív kegyelemnek már nincs helye a szívetekben, a lelketekben.

A mai tanítás is, jelen van a szeretet, a pozitív és a kegyelem jelenlétében, és jelen van a negatív részében is. Rajtatok múlik a szabad akarat cselekvésében, hogy hogyan nyissátok meg szíveteket, és hogyan fogadjátok be a kegyelmet a pozitív energiában vagy a negatív – nem is tudom, melyik szót használjam nektek, amit jobban megértetek –, a negatív semmivé válását? Ami által nem tudtok haladni előre? Nem ismeritek fel a felebarátot a szeretetben?

Hisz, ahogy mondtam már ebben az évben mind a két Golgotán, a gyűlölet és a széthúzás tombol. És hányan és hányan örülnek neki, szinte tapsolnak!

Hol van bennük a szeretetem?

Hogyan várják akkor azt, hogy szeretetet áraszak?

Hányan és hányan azt mondjátok: „Hát van Édesanya, aki vigyáz a királynői szerepében – *Szerepében!* Így is mondom, ahogy mondják. –, hogy segítsen az országnak.”

De ennek a Királynőnek alattvalói vagytok, és nektek is tenni és cselekedni kell, és érezni, hogy: „Ha előre szeretnék lépni, akkor nem csatlakozok a gyűlölethez, a széthúzáshoz, a kapzsisághoz, az irigységhez és a féltékenységhez, hanem akkor fordulok a Királynőhöz, az Édesanyához, imádkozom, kérem a segítségét, különösképpen a védőpalástját, hogy ne hogy levegye országunkról, mert akkor mi lesz velünk?”

Mondhatod így is a felajánló imád részében. Nemcsak várni kell a kegyelmet, hanem tenni is értük.

Hisz az első év Golgotáján még nem volt tanítás felétek a megemlékezésben, ott csak a megtapasztalást adtam a felismeréshez. Ma lehet, hogy egy kicsit nehéz volt számotokra szembesülni a kezdettel és a jelennel. De próbáltalak rávezetni, hogy mikor vagy most a jelenben, és mikor vagy az első megtapasztalás, Golgota felismerésének tanításában, hogy tudjatok ti is különbséget tenni a jelen és a

kezdet között. De azóta már tanításokat is adok felétek a megtapasztalásban és a felismerésben, hogy legyen mibe belekapaszkodni, legyen miből erőt meríteni, és legyen, ami összeköt benneteket a testvéri, felebaráti szeretethez a mindennapokban, a mindennapokhoz. Mert, ha többen imádkoztok egy szándékért, hathatósabb a meghallgatás kegyelme a működésben. Mert a széthúzásban nem tudtok haladni előre.

Emlékezzetek, mondhatom ezt, úgy a félidő közepén a kezdet és a jelen között, amikor azt mondtam számotokra, hogy zűrzavar van nemcsak a világban, hanem az országban is. És szinte, hogy megértő legyen, azt mondtam számotokra: Kapával, kaszával nem tudtok előre haladni, csak a szívetek szeretetével, a megértéssel, a mindennapi felajánló imával az egyé váláshoz, hogy többen legyetek, és érezzétek, hogy működjön rajtatok, bennetek a kegyelem.

De most ismét a gyűlölet tombolása a széthúzással, az egész világban a hatalom, és a kicsinyek és az élet mondhatni már nem számít, „majd mi eldöntjük, a hatalmasok, hogy ki éljen, és kire nincs szükség a földi életben”. És akkor csodálkoznak, hogy ha Atyám haragját kihívjátok magatok ellen.

Hisz ha visszamentek a tanításokban az Ószövetségre, akkor emlékezzetek, hogy ott is hányszor és hányszor elmondták, hogy: „Ne hívd ki a Mennyei Atya haragját magatok ellen, mert azzal nem tudtok előre haladni.”

Én, Jézus Krisztus Uratok azt is elmondtam a jelenben: Atyám türelmes Velem együtt. És ha vannak testvéreim, akik szívből, nyitottan, őszintén imádkoznak, és imádkoznak azokért különösképpen, akik az indulatokat, a gyűlöletet szítják, és a széthúzást, fontos, hogy bennük is elindulhasson a változás szele, az után talán a változás is elindulhat.

Éreztétek, mert a mai tanítás is ezt tükrözi számotokra, hogy jelen vannak a jobbán a bárányok, a balján a kosok, amelyeket az ember felebaráti testvériségben is lehet mondani, és így hogyan alakítsátok ki a mindennapi életet e jelenben.

Fontos, hogy éreztétek, hogy Én, Jézus Krisztus Uratok a tanításomat azért adom, hogy erőt merítsél belőle, betöltekezzél vele, majdan legyen mibe belekapaszkodni a fájdalomban, a megpróbáltatásban, a nehézségekben, és ha már kiegyenesedtél, és már érzed, hogy erős vagy, akkor tudsz haladni a meghívott úton a küldetés-követéssel, és fel tudod venni te is saját keresztedet, és a saját kereszted hordozásával összekötheted az életet a felebarát szeretetével és a mindennap jelenlétével, hogy segítsétek egymást, szeressétek egymást, és örüljétek egymásnak, akiket ismertek, akikkel együtt vagytok.

Én, Jézus Krisztus Uratok nemcsak ezt kérem tőletek, hanem azt is, hogy imádkozz azokért is, és próbálj velük is felvenni a kegyelmi szeretet-felebarátot, aki esetleg távol áll Tőlem, hogy vezesd a szeretet útjához, hogy felismerjen, megtaláljon, megszeressen, észrevegye, hogy működik a kegyelem, és lehet másképp is élni, kilépni a gyűlölet hatalmából, és elindulni a szeretet felé. S akkor tudtok tenni nemcsak önmagatokért, hanem a nemzetért, és amikor imádkozol, akkor biztosan hívhatod és kérheted az Édesanyát és a Királynőt, hogy:

„Imádkozom. Ha lehetséges, imádkozz velem, vagy imádkozz velünk, hogy kiesdekeljük a segítő nagy kegyet, amire szükség van a mindennap jelenlétében.”

Fontos, hogy a bűnbánat első Golgotáján lehet, hogy nehéz, lehet, hogy azt mondjátok, kicsit kemény a tanítás, de válaszút előtt vagytok, hogy hogyan tovább és miképpen szeretnétek élni, és legjobban azt kérdezni tőletek, hogy hova akartok tartozni: a szeretet, kegyelem útján haladni, vagy a gyűlölet, indulat, széthúzás útján akartok haladni?

A szabad akarat választása bennetek van. Majd eldöntitek, hogy hova szeretnél tartozni, és melyik úton szeretnél menni.

A bűnbánat-idő megkezdése ezt nyújtja számotokra. Hisz láthattátok, kiválasztott Mária testvér is innen indulva érezte, nehezen ment ki, pásztor testvér már kétszer szólta, hogy nem megyünk? De nem tudta, hogy mi az akadály, mert érezte, hogy: „Kemény. Valami kemény vár rám. Nincs erőm tán kimenni.”

És mikor elhelyezkedett, ahogy láttátok a tabernákulum előtt, megjelen-tek a könnyek. Már tudta, hogy mi vár reá, és mit kell vállalnia, ha elfogadja.

Elfogadta ismételten, mert a mai nap az volt számotokra, hogy lássátok az első keresztút megtapasztalását a felismerés vezetéséhez, és megtapasztalhattátok, hogy a jelenben is ismét igent mondott.

És várok a ti igenjeitekre is, amikor érzitek szívetekben, hogy melyik úton szeretnél haladni.

Ennek reményében áradjon reátok most áldásom kiválasztott Mária testvér keze által, hogy töltse be szíveteket, lelketeket, hogy a Szentlélek kegyelme segítsen döntést hoznotok a szabad akarat cselekedetében, hogy melyik úton akarsz tovább haladni a mindennap jelenlétében.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek.

A Szentlélek kegyelme a szeretetében áradjon reátok, töltse be szíveteket, lelketeket, hogy segítsen megvilágosítani, és majdan a szabad akarat cselekvésében helyes döntést hozni.

Jelen lévő testvérek:

Dicsőség Neked, Istenünk!

2. tanítás

2024. február 23.

Jézus Krisztus Urunk:

Köszöntöm testvéreimet, akik elfogadtátok hívásomat a bűnbánat második Golgotájára.

S köszöntöm mindazokat, akik ma is lélekben voltak jelen veletek, hogy részesülhessenek a kegyelem ajándékával.

A mai tanítás felétek arról szólt², hogy amit szeretnél, hogy veled megtegyenek az emberek, te is tedd meg azt feléjük. S ez úgy kezdődik ugye, hogy: Legyetek irgalmasok, amilyen irgalmas a ti Atyátok, a Mennyei Atya. Mert ha az irgalmasság bennetek van, és megengeditek, hogy működjön rajtatok, bennetek, akkor tudtok változni s változtatni. És ne mondj senki felett ítéletet, akkor feletted se mondanak. De ne is ítélezz senki felett, akkor téged sem ítélnék meg. Mert ha ezeket te elvárod az emberi, felebaráti testvéreidtől, akkor neked is tenni és cselekedni kell, hogy: „Nemcsak várhatok, hanem nekem is nyújtanom és adnom kell. Mert ha én csak elvárom, hogy velem hogyan bánjanak és viselkedjenek az embertársaim a felebarátban, és én nem teszek semmit, akkor nincs bennem az irgalmasság kegyelme a szeretetében. Mert én elvárom, hogy talán engem szeressenek, engem hallgassanak, engem fogadjanak el, és legyen minden, ahogy én szeretném.”

Ez nem az irgalmasságnak a cselekedetei. Akkor van jelen az irgalmasság cselekedete, ha te hallgatod másokat, ha figyelsz másokra, ha szükség van a segítségnyújtásra, akkor kinyújtod jobb kezed, ahogy Én kinyújtottam, Jézus Krisztus Uratok a fájdalom, szenvedés Golgotáján a síró lányokhoz és asszonyokhoz, hogy megerősítsem őket, mert az irgalmasság a szeretetében így van jelen, hogy ha elfogadod, hogy nemcsak te legyél a központban, ne csak te fogadd el feléd szóló jó indulatokat, hanem neked is cselekedni és adni kell, felismerni a felebarátodat, örülni a felebarátoddal, s részesülni az örömében.

Hisz ebben a tanításban ugye az van, hogy ne ítélezz, akkor feletted sem ítélekeznek.

Ugye néha mily hamar tudtok ítéletet mondani egy másik embertársaitok felett a felebarátban! Megszólni, ha kell, megalázni, ha kell, kicsúfolni, ha kell, megítélni, de ha éppen ez visszafelé feléd fordulna, akkor lehet, hogy a szívedben először bánat alakulna ki, utána lehet, hogy a harag, a harag utána gyűlöletet szít, és már nem vagytok egyek a testvéri felebarátban, akkor már tudtok haragudni is egymásra. S akkor ez, mondhatod majdnem, hogy ítéletet mondasz mások felett. S akkor, ha téged megítélnék, akkor az már fáj, akkor szomorúvá válsz, és lehet, hogy a szomorúság bánatot, fájdalmat, haragot szít szívedben, lelkedben.

Ezeket mind-mind el kell gondolkodnotok, hogy mit várok. Ha én elvárom, hogy engem elfogadjanak, szeressenek, meghallgassanak, tudjunk örülni egymásnak, akkor ugyanezt kell nyújtanod neked is a felebarátnak az embertársadban. És ha ezeket meg tudod oldani, akkor a tanításnak az utolsó szakasza ugye mi az?

Ha te adsz, akkor te is kaphatsz jól megtömött, megrázott kegyelmeket, s akkor érzed azt, hogy fontos vagy a másik embernek. S akkor igyekezni megtartani az irgalmasságban az eggyé válás-szeretetet, hogy tudjunk egymásra figyelni, tudjunk egymástól kapni, tudjunk egymással együttműködni, netán az imafelajánlásban, az imádkozásban, a segítségnyújtásban, hogy érezd, hogy nem egyedül vagy. Mert ugye most, a mai nap az irgalmasság van, de ez is az ember-

² Ezen a napon a Golgota előtti ajándék-tanítás a következő volt: *Az ítéletről* (Lk 6,37–42).

társaitok felé, hogy amit te elvársz önmagad részére, ugyanezt próbáld megtenni a felebarátod, embertársad felé.

A bűnbánat első Golgotáján, ott is az embertársi szeretet felismerése volt, hogy hogyan fogadod el a tanításnak a mondanivalóját, hogyan várod el a segítségnyújtást. Mert ugye ott jelen vannak, hogy: Éhes voltam, ennem adtatok. Szomjas voltam, innom adtatok. Idegen voltam, befogadtatok. Ruhátlan voltam, betakartatok. Beteg voltam, meglátogattatok. Börtönben sínylődtem, ott is meglátogattatok. Ugye, milyen csodálatos? S akkor mit mond, akiknek ez a tanítás szólt feléjük? Hogy:

– Mikor láttunk, Uram, Téged éhesnek, szomjasnak, idegennek, ruhátlannak, betegnek vagy börtönben sínylődőnek?

Most próbálok csak röviden mondani számotokra.

Erre az a válasz:

– Amit a legkisebbel tettél, azt Velem tetted.

A másik része folytatódik ugye a tanításnak: Azok is megkérdezték, hogy „Mikor láttunk Téged így?” Erre mi a válasz?

– Amit nem tettél meg a legkisebbel, azt Nekem nem tetted meg.

Tehát a múltkori tanítás is szintén a felebarát felismerése, és hogyan tudtok együttműködni a kegyelemben. A mai tanítás pedig az, hogy amit elvársz te a felebaráttól, az embertől, hogy veled hogyan viselkedjen, és mit vársz el önmagad részére, ezt neked is kellene visszafelé adni a felebarátnak, az embertársnak. S ehhez tartozik ez a tanítás, ami nem hosszú, de mégis minden mondat szavaiban jelen van, hogy mitévővé váljál, és hogyan érezd szívedben, lelkedben az irgalmasságot, mert ugye itt csak annyi van mondva, hogy legyetek irgalmasak, amilyen a Mennyei Atya irgalmas. De Én, Jézus Krisztus Uratok folytattam, hogy az irgalmasság szeretete, az egy ajándék a kegyelemben. És ha nyitott vagy, akkor befogadod, és megengeded, hogy működjön rajtad és benned, és megkaphassad mindazt, amire vágyakozol, és amire szükséged van.

Akkor ugye a kegyelmi ajándékokat is jól megtömtött, megrázott ajándékként kapod. De ezt te is tovább tudod adni azon felebarátaid felé, akiknél látod, hogy szükség van a te jelenlétedre, a te szeretetedre, a te eggyé válásodra, a te felismerésedre, hogy elfogadd, hogy ő is egy embertársad a felebaráti szeretetben, és ha talán még nem ismeri a tanításokat, és nem ismeri, hogy hogyan van jelen az irgalmasság, hogy irgalmasok legyünk az Atya szeretetével s az Úr Jézus jelenlétével, akkor ebből a tanításból feléje tudsz nyújtani a felismeréshez, rávezetni az elfogadáshoz, rávezetni, hogy működjön rajta és benne, s akkor már elindulhatsz a változás útján a szeretet kegyelmével.

Én, Jézus Krisztus Uratok sosem kérek tőletek lehetetlent. Mindig a *Szentírás* tanítását adom felétek, és a tanítás – szinte úgy mondjuk, ahogy ti mondjátok, hogy az üzenet, Én azt mondom: tanítás – úgy jön felétek, hogy felismerd, megérthessed, elfogadhassad, s ez által tudjál segíteni embertársaidnak a szeretet, kegyelem által. Mert akkor működik igazán bennetek az irgalmasság, ahogy az Atya is jelen van az irgalmassággal az Ő gyermekei felett. Hisz tudjuk, hogy az

Atya sokáig irgalmas, sokáig várja az Ő gyermekeit, amikor szükségük van a segítségnyújtásra, a kegyelemre, a szeretetre, a megerősítésre, és mindarra és mindahhoz, hogy a felebaráti embertársban eggyé válva a mindennap jelenlétével.

Hisz most a bűnbánat-időben próbálj imádkozni csak egy testvéredért úgy, nem baj, ha ő nem tudja, de te felajánlod a Szentséges Szívhez, a Szeplőtelen Szívhez, és ha még tudod, hogy kiért imádkozol, nem úgy mondd, hogy „Uram, ahol szükség van rá, fogadd el, és helyezd oda”, hanem most te gondolsz egy felebarátodra, egy testvéredre, akinek úgy érzed, szükséges az ima, és elkezdesz a bűnbánat-időben, ha csak egy rövid fohással, egy olyan imával, ahogy a tanítványaimat tanítottam, a mindennapi gyakorlatban add meg önmagadból, ez már az irgalmasság szeretetét tükrözi rajtad és benned, hogy működik, a kegyelem jelen van. „S ezt a kegyelmet nem szeretném elveszíteni sem azért, mert megítélnék, sem azért, mert én ítélek valakit. Hanem azt akarom, hogy ez a kegyelem működjön rajtam, bennem, és tudjam továbbadni, mert szüksége van rá a megerősítésében a mindennap jelenlétében.”

És hogy ha ezeket mind-mind felismeritek és elfogadjátok, akkor valóban a tanításban azon testvérekhez tartoztok, akik azt mondják, hogy: „Én elvárom, hogy velem hogy cselekedjenek, de én ezt ugyanúgy szeretném továbbadni, és teljesíteni azok felé, akik nekem ezt megadják, hogy szinte így működjön körbe és körbe, együtt ez a cselekedet a kegyelem ajándékával.”

És akkor érzitek, hogy hogyan tudtok így eggyé válni, ha kevesen is vagytok néha, ahogy mondjátok, de mindig elmondom nektek, hogy Én, Jézus Krisztus Uratok, és ha kéritek az Édesanyát is, veletek vagyunk, és veletek együtt imádkozunk, engesztelünk, ha kell, tanítunk, ha szükségetek van a kegyelemre, a Fénysugárra, a melegségre, akkor áradjon felétek és reátok.

Ennek reményében most megajándékozlak benneteket kiválasztott Mária testvér által az áldással a Szentlélek kegyelme révén, hogy töltsé be szíveteket, lelketeket, és működhessen rajtatok és bennetek, hogy valóban elindulva a bűnbánat első golgotai tanításával, összekötve a második tanítással, hogy az embertársaitokkal a felebarátban felismerjétek, elfogadjátok, és próbáljátok együttműködni a mindennap jelenlétében.

Ennek reményében áradjon most reátok kegyelmi áldásom e bűnbánat második Golgotáján, hogy összekössön benneteket a melegség Fénysugara a szeretethez és az irgalmassághoz a felismerésben, az embertársaitok felebaráti vállalásához az eggyé válásban.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek.

A Szentlélek kegyelme áradjon reátok, töltsé be szíveteket, lelketeket, hogy működhessen rajtatok, bennetek, és vezessen a mindennapi élet-útpályádon, ahogy szeretnél haladni a küldetés követésében.

Jelen lévő testvérek:

Dicsőség Neked, Istenünk!

3. tanítás

2024. március 1.

Jézus Krisztus Urunk:

Köszöntöm testvéreimet a bűnbánat harmadik Golgotáján.

És köszöntöm mindazokat, akik ma lélekben vannak jelen, hogy részesülhessenek ők is a tanításból és az áldásból.

A mai tanítás, amely felétek szólt³, hogy mégis hogyan és miképpen alakítsd ki az életedet. Hisz ez a tanítás első részében arról szól, hogy Péter, a tanítvány oda lép a Mesteréhez, és megkérdezi Tőle, hogy hányszor kell megbocsátania testvérének.

– Talán hétszer?

A Mester, a Názáreti így folytatja:

– Nem mondom azt neked, hogy hétszer, hanem: hetvenszer hétszer.

Ezen meglepődnek, és figyelnek.

Ez után egy példabeszédet adok nekik, hogy felismerhessék, hogy milyen az, mikor a felebarát-testvéredet felismered, elfogadod, és az irgalmasság szeretetét és kegyelmét árasztod feléje. Hisz az irgalmasságról már az első Golgotán is adtam, ott ugyan azt mondtam felétek, ha emlékeztek a tanításra: Legyetek irgalmasok, mint amilyen a Mennyei Atya irgalmas felétek és irántatok. S ott is kiemeltem a tanítást ugye: Éhes voltam, ennem adtatok. Szomjas voltam, innom adtatok. Nem megyünk végig rajta, csak megemlítem számotokra, hogy az irgalmasság szeretete fontos a jelenben, hogy hogyan és miképpen ismeritek fel a felebarátot és a testvért.

Mert a mai nap a tanításban, a példabeszédben az van felétek, amikor az úr el akarja számoltatni szolgálait. Meg is kezdi az elszámoltatást, s ekkor a szolgák oda visznek egy olyan szolgát, akinek nagyon-nagyon sok tartozása van. Mert ha azt mondom nektek, hogy száz ezer talentum, ezt a pásztoraitok ki tudják számotokra számolni, hogy ez milyen óriási összegnek felel meg a mai jelenben is, nemcsak akkor, hanem a mai jelenben, és mennyi az, amit a másik szolga tartozott neki, mert ő száz ezer talentummal, és ő pedig tíz ezer dinárral. A kettő között ég és föld, ahogy ti szoktátok mondani, a ti szavakat használva: ég és föld a különbség.

De hogyan van itt is?

Mikor azt mondtam, hogy:

– Add meg tartozásodat –, a szolga ekkor leborul ugye a lábam elé, és kérlel:

– Légy türelmes irántam, megadom tartozásomat.

³ Ezen a napon a Golgota előtti ajándék-tanítások a következők voltak: *A megbocsátás* (Mt 18,21–21), *Példabeszéd a könnyörtelen szolgáról* (Mt 18,23–35) és *A törvény és a próféták* (Mt 5,17–20).

Az úr, megesik rajta szíve, és elfogadja a kérését, de még a tartozását is elengedte. S erre boldogan távozik. Jön vele szembe a másik szolga, akinek szintén tartozása van feléje. És már nála nincs jelen sem az irgalmasság, sem a szeretet, sem a felebarát, ő mit tesz? Megfogja, fojtogatni kezdi, rángatja, és követeli tőle, hogy azonnal fizesse vissza tartozását.

S ő is a lábai elé hull, könyörögve fordul feléje, és így szól:

– Légy irgalmas! Megfizetem tartozásomat.

De ekkor már benne nincs jelen az irgalom a testvér iránt. Ő már csak azon gondolkodik, hogy ő mielőbb visszakaphassa a neki járó tartozást. És mitévővé válik? Elviszi őt, és odaadja az őrnek, hogy zárja be a börtönbe, míg meg nem fizeti az egész tartozását.

A többi szolga, aki ennek tanúja, az elmegy ugye az úrhoz, és elmesélik, hogy minek voltak tanúi. Az úr ekkor szinte haragra gerjed, és hivatja a szolgát, és hogy mondja neki?

– Te, gonosz szolga! Én megkönyörültem rajtad, elfogadtam kérésedet, irgalmasságot gyakoroltam, és elengedtem minden tartozásodat. Neked nem így kellett volna viselkedned szolgatársaddal? Te nem gyakoroltad az irgalmasságot, te őt a börtönbe vetted.

Ezért nevezte az úr őt gonosz szolgának, és megparancsolta a börtönőrnek, hogy vigye, és zárja be őt is a börtönbe addig, amíg meg nem adja tartozását.

Ugye egyszerű ez a tanítás, azt szoktuk mondani. De a tanítást, ha figyeled, szinte mondhatod azt, majdnem minden mondat- vagy második mondatban megkapod a felismerést a tanítás mondanivalójával, és érzed, hogy hogyan működik a kegyelem az irgalmasság szeretetével.

Ugye vannak megpróbáltatásaitok a jelenben most is. És ahogy mondtam, hogy a felebarátot fel kell ismerni, tudnotok elfogadni, és ha szüksége van, segítetek, ha kell, imádkozzatok érte, ha kell, úgy is imádkozhatsz, hogy ha ő nem szerez róla tudomást. De a kegyelem akkor is jelen van, és működik rajtatok és bennetek.

Ugye ezek voltak eddig összefoglalva röviden, pár gondolattal, a tanítások. A mai tanítás ezt folytatja, hogy érezd, hogy nemcsak megbocsájtani kell a testvérnek és a felebarátnak, hanem, ha tudsz, akkor segíts neki. Érezd, hogy szüksége van a segítségnyújtásodra, és ha te ezt felismered, akkor nem hessegeted el magadtól, hanem igyekszel az ő segítségére. Nem akarunk olyan gonosz szolgák lenni, mint ebben a tanításban, ahogy az úr mondta, haragra gerjedve, ennek a szolgának, akinek csak addig volt kegyelme az ajándékban, amíg megkapta az úrtól, hogy megesik rajta szíve, és elengedi az egész tartozását. De mire már kiér az épületből, már elfelejtette, hogy vele irgalmasságot gyakoroltak, és irgalmasságot árasztottak. De ő ezt az irgalmasságot nem zárta el szívébe, lelkébe, valahogy olyan felületesen fogadta: „Hát megkaptam, örülök neki.” De azon már nem gondolkodott el, hogy ezzel az irgalmassággal neki is cselekedni kell, meg kell mutatni, hogyan van jelen a működésben, és hogyan próbálja megajándékozni ezzel az irgalmassággal a másik szolgatársát, aki szintén adósságban van, és

kérleli őt. Hisz ez a szolgatársa nem is az úr előtt borult térdre, hanem a szolgatársa előtt. Megtisztelte azzal, hogy hallgassa meg őt, amikor hozzája fordul. De ugye a szolgatársa, szinte mondhatjuk azt a ti szavatokkal a jelenben, hogy átnéz felette: „Hát csak nem fogok lenézni, elfogadni az ő könyörgését, mikor már én túl vagyok ezen!”

Ugye milyen könnyű átlépni egy másik oldalra, és nem a szerint cselekedni és működni, ahogy a tanítás jelen van rajtatok és bennetek?

Hisz most a bűnbánat-időben nektek is ezt az irgalmasságot kell gyakorolnotok, ezt az irgalmasságot kell árasztanotok az embertársaitoknak a felebarát felé, különösképpen akkor, amikor látod, hogy talán elesett, talán magányos, talán szomorú, talán beteg, és szüksége lenne a segítségre a segítségnyújtáshoz. De a félelme, amely benne van, az talán nem engedi, hogy feléd és hozzád forduljon, mert lehet, hogy úgy érzi, hogy ezt szégyellni kell, hogy őneki vannak ilyen megpróbáltatásai, és nem tud mindjárt felemelkedni, szüksége van a segítségnyújtásra. Ezért kell egy kicsit ebben a bűnbánat-időben jobban nyitott szemmel jelen lenni, nyitott füllel, hogy lássatok, halljatok, érezzetek és értékeljete, és akkor észrevehetitek a felebaráti testvérben, hogy mikor vágyakozik talán tőled, vagy tőled, vagy tőled egy segítségnyújtásra, talán csak egy kézfogásra, csak talán egy ölelésre, vagy egy szívből jövő őszinte mosollyal, amivel azt próbálsz feléje tükrözni, hogy: „Veled vagyok, testvérem! És ha szükséged van a segítségemre, itt vagyok. Ha kell, átölellek, ha kell, imádkozok veled, ha kell, segítek. Csak egy apró jelet adj, hogy felismerhessem, és elindulhassak feléd és hozzád.”

Ugye milyen egyszerű így működni együtt a testvéri, felebaráti szeretetben?

Mert a bűnbánat-időben többször kellene önmagatokba is nézni, elgondolkodni, hogy minden jó és rendben van így, amit látok? Vagy el kell indulnom a változás útján? És ha már a változás útján vagyok, akkor felismerjem mindazt, ami körülvesz, hogy tudjam érezni, értékelni, és majdan árasztani szívémből azokat a kegyelmeket, amelynek én részeseivé válhattam, talán az ima által, talán a Golgota által, talán azért, mert megnyitottam szívemet, hogy be tudjam fogadni e kegyelmeket, amelyek megerősítenek, s amelyek megmutatják számomra, hogy hogyan tovább a mindennapokban.

De ma a Golgota alatt is adtam nektek egy tanítást, ami arról szólt, hogy azért jöttem, hogy megerősítsem a törvényt, nem azért, hogy eltöröljem. Hanem azért, hogy tökéletes legyen számotokra. Mert ezt a tökéletességet szeretném átadni felétek. S ebben a tökéletességben arról van szó, hogy nem lehet elhagyni sem egy „i” betűt, sem egy vesszőt, mert ha valaki ezeket elhagyja, és a szerint adja a tanítást, az embereknek a testvéri felebarátban, akkor nem az igazság kegyelmében van jelen és tanít benneteket. S az ilyen felebaráti testvért az emberiségben a Mennyek Országában nagyon kicsinek fogják szólítani. De aki figyel a tökéletességre, figyel a tanítás mondanivalójára, és megpróbálja a szerint a tanítást megadni a cselekedetek révén, akkor őt a Mennyek Országában szinte nagyként fogják felismerni és hívni a mindennap jelenlétében, hogy a kegyelem betölthesse a szíveteket, lelketeket, hogy működhessen rajtatok és bennetek.

Tehát ez a tanítás is nem volt hosszú, de van neki mondanivalója, amin el lehet gondolkodni, hogy itt valójában a törvény megtartásának tökéletességében működik-e az irgalmasság szeretete a kegyelemben. Tudom-e részesíteni a tanítás mondanivalójával az eggyé válásban? Vagy két külön fogalom?

El lehet gondolkodni rajta, hogy hogyan érzed és értékeled a kegyelmek ajándékát, amelyet felétek árasztok, amibe lehet belekapaszkodni, ami által meg lehet erősödni, és ami által tudsz figyelni nemcsak önmagadra és a te bensődre, hanem talán a felebarátra, a testvére a szeretet jele által, hogy működjön ez a kegyelem rajtam, bennem; működjön ez a kegyelem a felebaráti testvéreken, és bennük, hogy meg legyen mutatva, hogy igenis, fontos, hogy legyen kire támaszkodni, kiben bízni, és kitől várni a segítséget, amikor szükség van a mindennapi kegyelemre.

Ugye milyen érdekes, a ti szavakat használva, de mégis felemelő a tanítás mondanivalója?

Van neki értéke, kegyelme és ajándéka. És hogy ha ezeket mind-mind be tudjátok fogadni szívetekhez, lelketekhez, és megengedni, hogy működjön rajtatok, bennetek, és mutassa meg számotokra mindazt, amire vágyakoztok, és tudtok megbocsájtást gyakorolni – mert ugye ez a tanítás ezzel kezdődött, hogy: „Hányszor kell megbocsájtanom testvéremnek, talán hétszer?”

A Mester hogy válaszol tanítványának?

– Nem mondom neked, hogy hétszer, hanem hetvenszer hétszer.

Tehát el kell tudni gondolkozni azon, hogy nem mindig azt figyelni, hogy: „Nekem megbocsássanak, de én meg-e tudok bocsájtani az embertársaimnak a felebarátban? Tudom-e megmutatni számára a megbocsájtó kegyelem által hogyan van jelen a szeretet, amely szinte összeköt bennünket, ami által tudunk gyarapodni, felismerni, értékelni és érezni?”

És akkor valóban ez a megbocsájtás olyan szeretettel és könnyedén történik meg, de nem úgy, hogy: „Hát elmondom, hát, ahova esik... Ha elhiszi, elhiszi, ha nem, nem.”

Ez a lanyhatag fordulat a felebarát és a testvér felé. Abban nincs őszinte kegyelem a működés megbocsájtásában. S ilyenkor ne csodálkozzunk, ha talán valaki nem akar veled – barátkozni, eggyé válni, imádkozni? Mert érzi szívében és a lelkében, hogy: „Nem teljesen őszinte irántam. Akkor én hogyan próbáljak őszinte lenni vele, hogyan fogadja el az én őszinteségemet a szeretet kegyelme révén?”

Ezeket mind-mind nektek kell felismerni, gyakorolni, megtapasztalni, és az után átadni azok felé, akiknek szükségük van erre a csodálatos szeretetre, kegyelemre az irgalmasságban, amellyel ma felétek szóltam a tanítás részében.

És a mai napon így áradjon reátok kiválasztott Mária testvér által áldásom, hogy töltsse el szíveteket, lelketeket az irgalmasság szeretetével, hogy tudjál különbséget tenni, hogy mikor, hogyan és miképpen kell jelen lenned, működnöd, és hogyan kell felismerned a felebarátot a testvérben a jelen kegyelemben, a mindennapokban az eggyé váláshoz, hogy tudjunk együtt és szeretettel jelen

lenni, működni együtt, és ismerni egymást, ami fontos e tanítás mondanivalója által.

Ennek reményében áradjon reátok kiválasztott Mária keze által áldásom, hogy töltsse el szíveteket, lelketeket, engedjétek meg, hogy működjön rajtatok és bennetek.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek.

A Szentlélek kegyelme az irgalmasság gyakorlásának szeretetével és a megbocsájtó békének működésével, kegyelmével áradjon reátok, töltsse be szíveteket, lelketeket, hogy ez által felismerhessétek, hogyan tovább a jelen cselekvések által a mindennapokban, a mindennapokhoz.

Jelen lévő testvérek:

Dicsőség Neked, Istenünk!

4. tanítás

2024. március 8.

Jézus Krisztus Urunk:

Köszöntöm testvéreimet a bűnbánat negyedik Golgotáján.

És köszöntöm mindazokat, akik ma ismételten lélekben kísérték el benneteket a fájdalom, szenvedés Golgotáján.

A mai tanítás felétek a hitről szólt⁴, hogy hogyan tudjátok felismerni a hit kegyelmét és szeretetét, és hit nélkül hogyan tudod kialakítani az életedet a mindennapokban.

Fontos, hogy ezen elgondolkodjatok, hogy valójában ez mit nyújt számotokra, hisz ma arról van szó, hogy ugye Jézus, a Názáreti, a Mester, a Próféta – mindegy, hogyan nevezed, minden jelző, amellyel megszólítod, Róla és Felé szól – elindul Szamáriából Galilea felé, holott tudja, hogy saját hazájában a prófétának semmilyen becsülete, tisztelete nincsen jelen. De mégis elindul. És mikor oda ér, szívesen fogadták, mert látták Jeruzsálemben az ünnepek alatt csodáit, amelyeket művelt és tett.

Majdan Kafarnaumba megy, ahol a vizet borrá változtatta. És ott él egy királyi tisztviselő, akinek a gyermeke beteg, szinte halálán van. De hogy a halálához eljussunk ebben a tanításban, az *Evangélium* részét, először a hitről próbálok felétek szólni, mert ugye a prófétának saját hazájában, városában, falujában nincsen becsülete. Feltehetjük a kérdést, hogy kiválasztott Mária testvéreteknek van-e egyáltalán becsülete és tisztelete nemcsak e faluban, hisz neki még egy faluja van, amely a szülőhelye. De mellette jelen vannak a pásztorok, akik még soha nem

⁴ Ezen a napon a Golgota előtti ajándék-tanítás a következő volt: *Gyógyítás Galileában* (Jn 4,43–54).

vettek részt egy Golgotán, egy tanításon, de mégis ők tudnak legjobban – mondjam azt, hogy ítélkezni egy másik ember felett? Holott nekik nem ez volna a dolguk, hanem az, hogy körbejárják, megfigyeljék, meghallgassák, ha valamit nem értenek, megkérdezni, és csak az után lehetne egy véleményt alkotni – de nem az ítéletben!

Mert ugye a bűnbánat-időben volt már ez a tanításotok, a második tanítás, a második Golgotán: Ne ítélj meg senkit, akkor feletted sem mondanak ítéletet. Mert néha oly könnyedén tudtok ítélkezni egy másik felebarát, testvér felett! Nem gondolkodtok el azon, hogy talán felettetek is tudnak ítéletet mondani.

Így a mai nap tanítása a hitről szól felétek, hogy hogyan van jelen szívetekben a hit a felismerés megtapasztalásában, és ezt a hitet hogyan fogadod el szívedbe, lelkedbe, és hogyan engedted meg, hogy működjön rajtad és benned, mert a hit által változhat az életed, és változtatni is tudsz.

Fontos, hogy ezen elgondolkozzatok. Mert ugye ez a tisztviselő, aki tudomást szerzett, hogy Jézus jelen van Kafarnaumban és Galilea területén, akkor elmegy Hozzája, és kérleli Őt, hogy jöjjön, és gyógyítsa meg fiát. De ekkor először mi a válasz feléjük?

– Ha nem látnátok a csodákat a jelekben, amelyeket adok és művelek, akkor nem hinnétek. De mivel felismertétek a csodajeleket, ezért van már hit bennetek.

De a királyi tisztviselő ez után ismét megszólítja Jézust ugye, hogy:

– Jöjj, gyógyítsd meg fiamat, mert halálán van.

Erre mi a válasz feléje?

– Ne félj, fiad él. És menj.

És a tisztviselő hitt Jézus szavaiban, elfogadta, amit mondott neki, nem kételkedett, és elindult hazafelé.

Ti néha tudtok-e hinni két szónak, hogy „ne félj, fiad él”, ami hitre indította őt?

Ti is kaptok ajándékokat, kegyelmeket, áldások vannak jelen, és mégis néha a hit messze áll tőletek. Mert Én, Jézus Krisztus Uratok hogy mondtam e bűnbánat-idő kezdetében?

Hogy: Nem szeretem azokat, akik langyosak. Mert se nem meleg a hit felé, se nem rideg a hit felé, a kettő között vívódik. S akkor erre azt szokták mondani – a ti szavatok használva –, hogy langyos. S a langyos, abból nem tudod megállapítani, hogy valójában mi zajlik benne, hogyan él benne a hit szeretete, amely a kegyelmet árasztja felétek. Ezért kell elgondolkodni azon, ahogy ez a tisztviselő is nem kételkedett Jézus szavában, elhitte, amit mondott neki. És mikor elindult ugye haza, még útban volt, amikor jöttek a szolgálói, és kijelentették számára, hogy:

– Fiad él, és meggyógyult.

Ekkor megkérdezte, hogy mikor hagyta el a láza. S elmondják neki: „Tegnap dél körül.”

Ekkor a tisztviselő elkezdett gondolkodni, és rádöbbsent, hogy abban az órában mondhatta számára Jézus, hogy: „Menj, fiad él.”

És ezért a tisztviselő is hinni kezdett Jézusban, a Názáretiben, és vele együtt egész háza népe, akiknek ez mind-mind egy bizonyosság volt, hogy nem kételkedtek, hanem tudtak hinni a szavak mondanivalójának súlyában.

Hányszor és hányszor már ezeket elmondom felétek, de mégsem tudja megérinteni szíveteket a langyosságotok lanyhasága miatt. Mert nem lehet azt mondani, teljesen ridegek vagytok, de azt sem lehet mondani, hogy teljesen melegek vagytok, hogy érzitek a meleg kegyelem szeretetét, amely felmelegít, megerősít, és megadja a felismerést a tanításban.

Érezd a felebarátot testvérenek, a jelenlétét. Érezd, és ismerd fel, ha valamire szükségetek van, hogy tudjatok segíteni a szeretet kegyelme révén.

Fontos, hogy ezeken elgondolkodjatok, hogy hogyan és miképpen alakul ki felétek a tanítás mondanivalója a hit szeretetéről. Mert a hitről is azt lehet mondani, hogy szeretettel van jelen. Mert ha a szeretet bennetek van, akkor van már irgalmasság, akkor már van felebarát, akkor van már megbocsájtás, és akkor elindulhatsz a hit felé, és a hit kegyelme a szeretetben elevenedik meg rajtatok és bennetek, és erősít meg e mindennapok jelenlétében.

Fontos, hogy ezen elgondolkodjatok, hogy valójában a hit, amely jelen van itt bennetek a meleg szeretetével, működik rajtatok, bennetek, és áradhat a felebarát-testvériség felé, vagy a ridegségében van jelen, és már te sem engedted meg, hogy működjön rajtad és benned, vagy éppen a langyosság lanyhatagságában van jelen, amikor így felebarátodra tekintesz, és nem tudod eldönteni, hogy lényegében hogy van jelen, és mi zajlik benne. Van-e neki egy apró, kicsi hite, vagy csak a ridegség működik benne, amit megpróbál a lanyha melegségével megmutatni felétek és hozzátok?

Éreztétek a tanítás mondanivalóját e bűnbánat-időben is, ahogy ez is egymásra épül, mert az irgalmasság szeretete volt az első, hogy legyetek irgalmasok, amilyen a Mennyei Atya.

A második, hogy hogyan van jelen a felebarát a testvériségben, és hogyan fogadod el, s hogyan szeretnétek együttműködni.

A harmadik ugye a megbocsájtás kegyelmében volt jelen számotokra, hogy hányszor kell megbocsájtani: Hétszer?

Én, Jézus Krisztus Uratok úgy mondtam:

– Én nem mondom azt, hogy hétszer, hanem hetvenszer hétszer.

A mai tanítás pedig a hitről és a kegyelemről szól felétek, mert a hit kegyelme tud átölelni benneteket, hogy a felebarát-testvériségben együtt tudjatok élni, együtt tudjatok imádkozni, együtt tudjatok jól érezni magatokat, és együtt tudtok örömmel és szeretettel részt venni az engesztelésen, az imában és az énekben. Mert ha ezek mind-mind jelen vannak, és működik rajtatok és bennetek, akkor a szeretet megerősíti a mindennapjaitokat a felismeréshez és a küldetéshez. Mert küldetése minden felebaráti testvéremnek van. Csak az nem mindegy, hogy felismered-e, elfogadod-e, és megengeded, hogy működjön rajtad és benned, vagy elhessegeted magadtól, s arra gondolsz, hogy neked nincs is szükség a felismerés-

küldetésedre, ami által tudsz működni a mai jelen megtapasztalásának segítségnyújtásában.

Ennek reményében áradjon reátok kiválasztott Mária testvérem által áldásom, amely a Szentlélek kegyelmével árad reátok, ahogy mondtam, áradjon reátok ismételten elsőként az irgalmasság, hogy legyetek ti is irgalmasok, mint ahogy a Mennyei Atya. Fogadd el a felebarátot a testvériségedben, tudjál megbocsájtani, ha szükséged van, és tudjad elfogadni a hit szeretetének kegyelmét, ami által megerősödsz, és átölel, és megengeded, hogy működjön rajtad és benned.

És ennek reményében áradjon reátok áldásom.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek.

A Szentlélek kegyelme Fényének sugarával áradjon reátok, töltsé el szíveteket, lelketeket, hogy működhessen rajtatok és bennetek, hogy elinduljatok a felismerésben a küldetésetek útján a mindennapokban.

Jelen lévő testvérek:

Dicsőség Neked, Istenünk!

5. tanítás

2024. március 15.

Jézus Krisztus Urunk:

Köszöntöm testvéreimet a bűnbánat ötödik Golgotáján.

S köszöntöm mindazokat, akik ma lélekben vannak jelen veletek és köztetek.

A mai tanítás felétek a tanításról szól⁵, hogy aki megtartja tanításomat, a szerint cselekszik, örök élete lehet.

Mikor ezt elmondottam a farizeusoknak és a zsidóknak, ekkor ők ezt nem tudják elfogadni, hisz elmondom számukra, hogy:

– Bizony, bizony, aki megfogadja tanításomat, annak örök élete lesz.

Ekkor így szólnak:

– Most már biztosak vagyunk, hogy az ördöggel megszállott vagy.

De erre Jézus így szól feléjük:

– Én Magamról nem teszek tanúságot, mert az semmit sem ér. Rólam majd az Atya tanúskodik, aki küldött, akit ti Istennek neveztek, de mégsem ismeritek. De Én ismerem. De ha mégis úgy cselekednék, ahogy ti, hogy azt mondom, hogy nem ismerem, olyan hazug lennék, mint ti vagytok.

S ekkor ők így szólnak:

– Ábrahám atyánk meghalt. A próféták is meghaltak. Mivé teszed Magadat?

⁵ Ezen a napon a Golgota előtti ajándék-tanítás a következő volt: ***Jézus és Ábrahám*** (Jn 8, 48–59).

De a tanítás az felétek, hogy fogadjátok el a mondanivalót. Mert itt a tanítás lényegében arról szól, hogy ők a tanítást csak a szerint értelmezték, ahogy ősatyánk, Ábrahám jelen van, és tanította őket, és a próféták. De azok már meghaltak, akkor már tán nem is kell figyelni úgy a tanítást a mondanivalójában. Pedig Én, Jézus Krisztus Uratok ebben a tanításban kitérek pont erre, hogy ha megtartjátok az Én tanításomat, akkor örök életet kaphattok.

Az örök élet a tanítás részében működik rajtatok, bennetek az egyé válásban. De ők az örök életet egészen másképp próbálták felismerni, elfogadni, mert hisz a tanítás, amely jelen van, amit már a bűnbánat-időben is mondtam nektek, hogy a tanításért jöttem, nem azért, hogy eltöröljem, hanem hogy tökéletesítem, s azért, hogy ne vesszen el belőle egy „i” betű vagy egy vessző. Ezeknek mind-mind meg kell maradni, mert így tudjátok érezni és értékelni a tanítást.

Mert ha valóban testvéremnek mondod magadat, és jelen vagy, s a jelenben szeretnéd felismerni a tanítás mondanivalóját, akkor elkezded olvasni a *Szentírás* tanításait, amiből erőt meríthetsz, és ami által kegyelmeket kaphatsz. Mert így érzed és értékeled, hogy Ábrahám az ősanya, akiről ők beszélnek, tanítást adott, és a próféták is. De ezek a tanítások néha csak ideig-óráig vannak jelen, utána kialakítják a saját maguk életükben a tanítást, és megpróbálnak a szerint cselekedni.

De az a tanítás nem kimondottan az örök életre hív meg benneteket. Az örök élet tanítása, az a szeretet, az öröm, a béke és a kegyelmét árasztja felétek, ami által megerősödtök, ami által érzitek, hogy a tanítással is kaphattok ajándékot, kegyelmet, örömet, szeretetet és békét. És akkor megerősödtök.

Mert itt, ugye azt mondják:

– Hogy mondhatod Magadról, hogy a tanítás örök életet ad? Még nem vagy ötven esztendő sem, és azt mondtad, láttad Ábrahámot.

Erre a válasz:

– Mielőtt még Ábrahám lett volna, Én vagyok. S Ábrahám örült, mert várta az Én eljövetelemet. És mikor látta, és megtapasztalta eljövetelem fényét, ujjongott.

De ez az, amikor a tanítást nem úgy ismeritek, és nem úgy követitek, ahogy jelen van számotokra, amiből erőt merítve haladhattok az élet-útpályáton a meghívás küldetésében.

Mert az örök élet ajándéka és kegyelme így van jelen előttetek, s ha majd megnyitjátok szíveteket a felismerésben és az elfogadásban, akkor valóban ez a tanítás elfoglalja a helyét a bensődben, s ebből erőt merítve éled az életed. Érzed a kegyelmeket, érzed a szeretetet és a békét. S akkor tudod, hogy a megerősítés a felismerésben erőt ad.

De amikor csak úgy vagytok jelen a tanításban, hogy hallom, és ahogy ti a saját szavakat használjátok, egyik fületeken be, a másikon ki, nem a szív felé irányítjátok, és a lélekhez, hogy működhessen bennetek, és ha szükséges, megváltoztasson benneteket. Mert a tanítással is lehet működni, változni, jó kegyelmeket felismerni, elfogadni és megerősödni. És akkor nincs hiábavaló felajánlás, kérés, imaszándék, mert hiszed, reméled, bizakodsz, hogy valóban, amit önmagamból

kiadok, az elindul a Fény útján fel, a Szentséges Szív elé a meghallgató kegyelemhez. És a meghallgató kegyelemmel jelen van a tanítás mondanivalója is, amit szintén el lehet fogadni, lehet értékelni, lehet megbecsülni, és meg lehet engedni, hogy ez a tanítás elfoglalhassa a bensődben a helyet, és a tanítás által tudjál változni vagy változtatni, észrevenni a felebarátot és a testvért.

Mert ha figyeltétek a bűnbánat-idő tanítását, most ez egyben így jön felétek és hozzátok, mert ugye az első az, hogy ha tudsz segíteni az embertársaitoknak és a legkisebbnek, akkor azt Velem tettétek. Mert éhes voltam, ennek adtatok; szomjas voltam, és innom adtatok.

A második tanítás, az pedig a tanítás szavairól, vagyis a tanítás tökéletességéről szólt. De ott először jelen van, hogy legyetek irgalmasok, mint amilyen a Mennyei Atya irgalmas. És ha ez az irgalmasság elér a szívedhez és lelkedhez, akkor tudsz változni vagy változtatni. És akkor megérted a tanítás mondanivalóját, hogy a tökéletességében van jelen, s abból semmit nem vehetünk el, és nem rakunk hozzája.

Az után ugye van ismét, hogyan fogadod el a felebarátot. Amit, azt szeretnéd, hogy veled megtegyenek az embertársaid a felebarátban, neked is azt kell tenned. Ez a megbocsájtás kegyelmében van jelen, hisz itt Péter is megkérdezi, hogy hányszor kell megbocsájtani testvérének. Hétszer?

S erre az a válasz:

– Én nem mondom azt, hogy hétszer, hanem hetvenszer hétszer.

Tehát érezni kell, hogy ez hogy is van jelen előttetek.

Az után ugye jön a gyógyítás kegyelme. De a gyógyítás kegyelme is azt tükrözi számotokra a tanításból, hogy a tisztviselő, aki nem közvetlen, Jézus tanítványai között van jelen, kíséri és hallgatja tanításait, ő csak tudomást szerzett, hogy itt van a közelben, akkor felkeresi, és kéri a segítségnyújtást fia meggyógyításában. És mikor azt mondom neki „menj békével, mert fiad él”, ő hitt ezeknek a szavaknak, ami szintén tanítás. És ti néha felismeritek-e, és tudtok-e hinni benne?

És a mai napban, hogy van jelen a tanítás?

Hogy aki megtartja tanításomat, annak örök élete van.

De a tanítást csak az egyszerűek tudják felismerni és megtartani, mert – a farizeusok, az írástudók, akik prófétának mondják magukat, és a zsidók? Ezek csak a tanításokból arra figyelnek, amit Ábrahám atyától hallottak, és a prófétától. De mivel azok már meghaltak, akkor talán már nem kell figyelni a tanítás mondanivalójára.

De a tanítás pedig ezt tükrözi számotokra, hogy éreznetek kell, hogy ez által is meg lehet erősödni, ez által is el lehet ismerni a mondanivalót. Ha csak a mai jelen helyzetet nézitek, ahogy a bűnbánat kezdetén is mondtam, ebben a rohanó – nehéz világban, ahol csak a széthúzás van, ahol az emberélet már nem számít, a hatalomvágy, az irigység, a kapzsiság, a féltékenység, a gyűlölet tombol?

S akkor megkérdeztem: Hol van bennetek a szeretetem, az örömem, a békém, amelyet felétek árasztok a Szentlélek által, hogy betöltekezve, megerősödve el tudjátok fogadni a meghívást a küldetésben, hogy minden nap ti is felvegyétek saját kereszteteket, és haladtok vele együtt? De ez a kereszt, ahogy már mondtam, lehet néha nagyon nehéz, de nem azt jelenti, hogy el kell hajítani. Azzal a kereszttel te is lerogyhatsz a súlya alatt, ahogy Én, Jézus Krisztus Uratok is lerogytam, nagy küzdelmek árán felállva. Felétek meg mit mondok?

Kinyújtom nektek jobb kezemet, hogy legyen, mibe belekapaszkodnotok, az után segíték felállnotok, ha kell, leveszem kereszteteket, és Én hordozom, amíg kiegyenesedsz, amíg önmagadra ismersz, és elindulhatsz az élet-útpályádon a meghívás küldetésében. Mikor már önmagad vagy, akkor visszakaphatod ismételen keresztet, és vele együtt haladsz, mert ez is a tanítás mondanivalójában erősít meg benneteket a mindennapokban, a mindennapokhoz.

Ennek reményében áradjon reátok kiválasztott Mária testvér által áldásom, amelyet most felétek árasztok a Szentlélek Fényének sugarával, hogy átöleljen, hogy felmelegítsen, megerősítsen, és tudjátok e bűnbánat tanításait felismerni, elfogadni, szívetekbe zárni, és megengedni, hogy működjön rajtatok és bennetek.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek.

A Szentlélek kegyelme Fényének sugarával áradjon reátok, töltsé be szíveteket, lelketeket, hogy működhessen rajtatok, bennetek, és felismerjétek a bűnbánat tanításait, amellyel felétek és hozzátok szólottam.

Jelen lévő testvérek:

Dicsőség Neked, Istenünk!

6. tanítás

2024. március 22.

Jézus Krisztus Urunk:

Köszöntöm testvéreimet a bűnbánat hatodik Golgotáján.

És köszöntöm mindazokat, akik ma is lélekben voltak jelen, és lélekben kísérték el benneteket a Golgotán.

A mai tanítás arról szólt felétek és hozzátok⁶, hogy Én, Jézus Krisztus Uratok elmentem Betániába Lázárhoz, akit feltámasztottam, ahol jelen van a Márta és a Mária a nővérekben. Vacsora van készítve tiszteletemre, Márta ugye felszolgál, Mária pedig a lábamat keni meg, és hajával töröli meg. De ennek a tanításnak nem kimondottan ez a legnagyobb kegyelme, hanem az, hogy hogy van jelen tanítványom, aki készül elárulni. Mert ugye, mikor Mária megkeni lábamat, egy

⁶ Ezen a napon a Golgota előtti ajándék-tanítás a következő volt: *A betániai megkenés* (Jn 12,1–11).

fontért vett illatos nárduszolajat, s azzal megkeni lábamat, és az illat betölti az egész helyiséget, szinte feltűnő lett. S ekkor mit mond ez a tanítvány? Hogy:

– Miért nem adtuk el ezt a kenetet háromszáz dinárért, és osztottuk volna szét a szegények között?

De ezt mind nem azért mondta, hogy annyira fontos neki, hogy hogy bánik a szegényekkel, hanem ezt mind azért mondotta, mert ő volt ugye a pénztáros, és el-ellopkodott, vagy mondom úgy a mai nyelven, vett belőle.

Szegények mindig vannak, voltak és lesznek veletek. De a szegények, azok nem biztos, hogy ezt az illatos olajat vagy kenetet annyira elfogadták volna. Ők örülnek minden apró kegyelmi ajándéknak, amely felénk árad a szeretet és a kegyelem részében.

Hisz a bűnbánat-idő arra hívott meg benneteket, hogy egy kicsit önmagatokba nézzetek, egy kicsit felismerjétek önmagatokat, egy kicsit elgondolkozzatok, hogy minden rendben van-e, amit láttok, és amit megtapasztaltok, vagy talán el kell indulni a változás útján, és változtatni az életviteleteken.

Hisz a bűnbánat-időben a tanítások is úgy szóltak felétek, csak annyi a tanításnak a mondanivalója a felismerés részében, amit felismersz, amit elfogadhatsz, és amit cselekedhetsz. Hisz ugye az első tanítás, az arról szólt, hogy hogyan ismered fel az embertársadat a felebarátban, és hogyan tudsz segítőkésszé válni, mert ugye éhes voltam, ennem adtatok; szomjas voltam, innom adtatok. Nem megyünk végig, csak mindegyikből egy-egy gondolatot.

Ez arról szól ugye, hogy hogyan fogadod el az embertársadat a felebarátban, és hogyan segítesz, mert érzed, hogy ez a tanítás arra hívott meg, hogy ne csak önmagatokkal foglalkozzatok, hanem vegyétek észre a felebarátot az embertársban.

Utána jött a második tanítás ugye, ami arról szól, hogy legyetek irgalmasok, amilyen irgalmas a Mennyei Atya. Mert az irgalmasság a szeretetében van jelen, és ezzel a szeretettel ölel át benneteket, és hív meg az útra, s az úton már a változás útján indulsz el, ha úgy érzed, szükséged van változtatni.

Utána ugye jön a megbocsátó kegyelem. Hányszor is kell megbocsájtani? Egyszer? Hétszer, vagy hetvenszer hétszer?

Hogyan fogadod el a testvért, akihez tartozol, akivel próbálsz kialakítani a mindennapi életedet, és akivel úgy próbálsz élni, hogy nem a saját akaratodat akarod ráerőltetni, hanem megadod a szabadságát, a szabad gondolatvitelét, s megpróbáltok együtt, közösen haladni az úton. És ha kell, felismerni a megbocsájtó kegyelmet, és megengedni, hogy működjön rajtatok és bennetek, és e szerint cselekedjétek.

Az után ugye jön ismét, hogy amit szeretnél, hogy veled megtegyenek, te is ugyanezt nyújtsd a felebarátod felé. Mert ne csak te várjad el a segítő kegyelmet a felismerésedben, hogy veled hogyan és miképpen viselkedjen az embertársad a felebarátban, hanem te is ugyanúgy próbáld viszonzni feléje, ahogy ő neked adja ezeket a kegyelmeket.

Fontos, hogy ezeken elgondolkodni, hogy hogyan van jelen a mindennapi életben.

És akkor ugye jelen volt az a tanítás, hogy hogyan szeretnéd kialakítani az életedet a felebarát-testvér felismerése- és haladásával a mindennapokban. Mert ugye Én, Jézus Krisztus Uratok is a tanításomat úgy adom felétek és számotokra, hogy nem ismeretlen, már hallottátok, lehet mérlegelni, elfogadni, és megengedni, hogy működjön rajtatok, bennetek, és ez által tudjátok kialakítani a kapcsolatot az embertárs-felebaráti szeretet révén, hogy nem egyedül, hanem többen tudunk egyről a kettőre lépni a cselekedetekben, az imában, a működő szeretettel, a megbocsájtó békével, a felismerő irgalmassággal és a segítségnyújtással. És hogy ha ezek mind-mind már bennetek vannak, akkor tudod, hogy ki az, aki hozzád tartozik, kiből bízatsz, és kihez fordulhatsz, ha szükséged van a segítségnyújtásra. Mert a mai nap arra készítetted fel már benneteket, hogy Mária, aki megkenete lábamat az egy fontért vásárolt illatos nárduszolajjal, ezt már ő szinte a temetésem előkészületében adta Számomra. Mert a megbocsájtás már működött rajta és benne, és akkor már a kegyelem vezesse a szeretet felé, és a szeretetben hogyan tudok segítséget nyújtani a felebarát felé a testvéri szeretet révén. Mert akkor nem azzá válok, mint az a tanítvány ugye, aki nem azt figyelte, hogy Mária miért cselekedte ezt, amit cselekedett. Ő mire figyelte? Hogy ezt az illatos kenetet miért nem adtuk el. S nem is kevésért, szinte háromszáz dinárért.

És ezt ugye ő így mondta: „Szét lehetett volna osztani a szegények között.”

Holott ő nem foglalkozott a szegényekkel, a szegények nem részesültek volna ebből a háromszáz dinárból, mert a szegények voltak veletek, vannak, és lesznek veletek. De ez, a tanításnak az a legfontosabb mondanivalója, hogy Én Jézus Krisztus Uratok nem biztos, hogy mindig veletek lehetek. Mert Én már akkor nem leszek itt.

Ezért kell elgondolkodni, hogy valójában ennek a tanításnak mi a mondanivalója. Mert ugye van az eleje, hogy vacsorát készítettek tiszteletemre, és jelen vagyok a fivérrel, és jelen van a másik testvér, aki felszolgál. Utána jelen van ez a szakasz, amikor a temetésem előkészületére fogadom el a lábam megkenését. Utána jelen van az a tanítvány, aki itt úgy akarja elterelni a szót, hogy mert a szegényeket segíteni kellene. Holott nem volt velük gondjuk azelőtt sem.

S akkor jelen van a záró része, ahol pedig ugye a farizeusok és a zsidók nem tudják elviselni, hogy egyre többen és többen azért vannak jelen, és jöttek el a feltámasztott Lázár házához, hogy láthassák őt, akit Én, Jézus Krisztus Uratok feltámasztottam. És hogy nehogy már higgyenek, és kövessenek, ezért mit mondanak olyan egyszerűen csak az emberéletről?

– Hát talán őt is meg kell ölni már.

Azért, mert hisznek az emberek.

S ezt a tanítást a jelenben is lehet érezni és értékelni. Hányan és hányan, ha csak most a tanítvány példáját veszed elő, az ő hatalmukat így szeretnék gyakorolni az embertársak felett! Hányan és hányan nyújtanak segítséget az elesettnek, a magányosnak, az özvegynek, az árvának a szegénységben? De hányan és

hányan épp úgy viselkednek, mint ez a tanítvány, hogy próbálja átvezetni a saját gondolatait másokra, hogy befolyásolhassa, és akkor a szerint cselekedni.

És akkor jelen vannak a farizeusok és a zsidók, akik a hatalmukat féltik, mert ha már hinni fognak a Názáretiben, és követni Őt, mert megtapasztalják, hogy valóban, a halottaiból feltámasztotta a Lázárt, és akit elmennek felkeresni, láthatják, hallhatják, akkor elgondolkodnak, hogy hova is tartozzanak, és kit köveszenek. És ezt már a zsidók és a főpapok nem nagyon szerették volna megengedni, inkább akkor már azon gondolkodnak a cselekedet tételében, hogy Lázárt is talán meg kell ölni, s „akkor nincs veszélyben a hatalmunk”.

A jelenben ugye ugyanígy kapaszkodnak szinte nem egy, hanem két kézzel a hatalmukért!

De az emberélet fontos-e? Az már nem számít.

Ahogy ebben a tanításban is a végén ugye – le van írva, el lehet olvasni – a hatalom félelmében „hát ezt nem szabad megengedni, hogy higgyenek és bízzanak Benne, akkor Őt is el kell fogni, és meg lehet ölni. S akkor már mi boldogan élhetünk, nincs akadály előttünk.”

Ezt a tanítást a jelenben nagyon-nagyon szépen belevihetitek, s ebből erőt merítve tanulhattok, hogy hogyan kell cselekednetek, és hogyan kell a jelenben ez által segítséget nyújtani a felebarátnak, az embertársatoknak.

Hisz ez a bűnbánat-idő végig így szólt felétek hétről hétre a megerősítésekben, hisz kiválasztott Mária testvér által ezt kértem tőle a vállálásában országokért, Európáért és a világért. Ebben a zűrzavaros, széthullott minden napokban, ahol csak a hatalom a legfontosabb, és „a hatalmat akarom mások felett gyakorolni”, ráerőltetni még akkor is, ha látjuk, hogy nem jó, ha látjuk, hogy nem tudunk előre haladni, de mégis „a hatalom, ami nálam van ugye, ezt én másokra ráerőltethetem”. Ahogy a farizeusok és a zsidók is szerették volna ráerőltetni, de nem sikerült nekik.

Fontos nektek is elgondolkodni, hogy nemcsak kiválasztott Mária testvért hívtam meg ismételten erre a vállálásra, hanem testvéreimet is, akik azt mondják, hogy Hozzám tartoznak, az Én nyájamhoz, mert ismernek Engem, és hallgatnak szavamra. És Én, a Pásztor, az ajtón megyek be, mert Én is ismerem Enyéimet a bárányokban vagy a juhokban, akik hallgatnak szavamra, és követnek Engem.

S ez a bűnbánat-tanítás indítsa el bennetek a felismerést, a működést és a kegyelmet, hogy „ez által tudjak segíteni a felebarátnak, az embertársamnak, és gyakoroljam az irgalmasság szeretetét, felismerjem, hogyha bűnbocsánatot kell kérnem a kegyelemhez a mindennapokban, és ha én elvárom, hogy velem hogy bánjanak az embertársak, akkor legalább ugyanannyit magamból nekem is illene nyújtani, de ha többet tudok adni, mennyivel jobban működik a szeretet a kegyelemmel a mindennap jelenlétében”.

És utána ugye jelen van a meghívás a tanúságtételben, mert egy betű, egy vessző, semmi sem hagyhatja el a tanítás mondanivalóját, amely felétek szólt.

Összefoglalva így működik a kegyelem a megvilágosodás szeretetével és jelenlétében.

A mai napon a bűnbánat tanítása ezzel befejeződve számotokra, és majd kiegészül a Feltámadás-hajnal Fényével.

Ennek reményében áradjon most reátok kiválasztott Mária testvér által áldásom. Töltse be szíveteket, lelketeket, és engedjétek meg, hogy működjön rajtatok, bennetek ez a szeretet a kegyelemmel, és vezessen a mindennapokban a megvilágosodó, felismerő kegyelmi ajándékhoz, amely ajándékul áradt reátok e bűnbánat-időben.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek.

A Szentlélek kegyelme Fényének sugarával áradjon reátok, töltse be szíveteket, lelketeket, hogy működhessen rajtatok, bennetek, és vezessen a mindennapokban a felismerés kegyelem-ajándéka részében.

Jelen lévő testvérek:

Dicsőség Neked, Istenünk!

Feltámadás

2024. március 30.

Mária:

Mi ez a morajlás, ez a nagy hang?

A követ elgördítették.

A Sír mélyéből fény jelenik meg.

A katonák megijednek, és egész a földig borulnak. Van, aki hanyatt esve, van, aki leborulva, és kezeiket szemük elé tették a vakító Fény miatt. És a Fényben kijön a Sírból, mert az Élet erősebb lett a halálnál.

Ó, dicsőséges, szép hajnal! Eljött ez a csodálatos nap, mert az Élet erősebb lett a halálnál, és megtörte a halált.

E Sírnak üressége, csak a Fénynek a fénye jelenik még meg, de már a Test életre kelt, és elhagyta e helyet.

A Fény megtörte a halált, és az Élet erőre kapva, és kijön a Sírnak mélyéből.

És a katonák megijedve, leborulva, hanyatt esve, szemüket kezükkel takarják az erős Fénytől, hisz nem értik, mi történt. De a félelmük oly nagy, hogy nem mernek cselekedni, szinte a föld porához bújva, és csak a kéz mozdulása révén nézik, hogy mi történt.

Eljött e hajnal Fénye, hisz az *Írás* megjövendölte, hogy az Emberfiának meg kell halnia, és Új Életre kel a megdicsőülésével, és ez a hajnal hozta el ezt a megdicsőülést.

Örvendetes napunk támadt...⁷

Íme, visszatérve e helyre, ahonnan elvittek a Sírba. A Sír már megnyílt, hisz elgördítették a szikla követ, és a Fény megtörte a halált, és Új Életre kelt. S ez az Új Élet e dicső hajnalban jelen van. Jelen van a katonáknak, akik félelmükben nem tudják, mitévővé váljanak. Remegnek, kezüket szemük elé teszik, és csak olyan félve figyelik a történt eseményt.

De a Mester így szólt tanítványaihoz:

– Emlékezzetek meg e szavakról, amelyet ti is hallani fogtok: Az Emberfia Önmagát adja felebarátaiért. Íme, mondom nektek, bontsátok le e templomot, és Én harmadnapra felépítem.

Ők nevetik, csúfolják és gúnyolják. A tanítványok meg meglepődnek e szavakon, és nem tudják, miért mondotta nekik a Mester.

Majd e hajnal Új Életével értik meg, hogy miért mondtam nekik ezeket.

Húsvétvasárnap ketten a tanítványok közül elindultak Jeruzsálemből egy Emmausz nevű faluba. És ahogy az úton haladnak, megbeszélik, megvitatják a jelen eseményeket. És ahogy így vannak együtt, és haladnak, velük szembe Jézus jön. De ők nem ismerik fel, mert látásukban megzavarva vannak. Ezért Ő melléjük szegődik, először figyelte őket, az után megkérdezi tőlük:

– És miről beszélgettetek ti az úton egymás között?

Ekkor ők megállnak, szomorúan Reá néznek, és így szóltak Hozzája:

– Te vagy talán az egyetlen idegen, aki nem hallotta, mi történt Jeruzsálemben? – Ő Kleofás volt, aki szólt az idegenhez.

Ő pedig olyan örömmel így szól hozzájuk:

– Miért? Hát mi történt ott? Hát mondjátok el.

Ekkor szomorúan ismét Reá néznek:

– Hát a Názáreti Jézus esete, aki szóban és tettben nagyhatalmú volt, Isten, és az egész emberek és nép előtt. De a főpapjaink az írástudókkal együtt elítélték, és keresztre feszítették. És ez már három napja történt. És most hajnal van, hozzánk tartozó asszonyok meg is zavartak bennünket, mert kora reggel kimentek a Sírhoz. A Sír nyitott volt, de a Holttest nem volt benne, s azt mondták, angyalok jelentek meg nekik, akik azt mondták, hogy él. E szavak után közülünk többen elmentek a Sírhoz, és mindent úgy találtak, ahogy az asszonyok mondták, de Őt nem látták.

Ekkor, akit ők idegennek véltek, így szól hozzájuk:

– Ó, ti, késedelmes szívűek! Ó, ti, oktalanok! Hát nem ezt tanították nektek, hogy higgyetek? És nem ezt mondták az írástudók, a próféták, hogy mit kell elszenvednie a Messiásnak? Hisz így mehet a megdicsőülésébe.

Ez után reájuk tekintett, és elkezdte számukra elmagyarázni Illéstől és más prófétáktól azon tanításokat, amelyek Róla szóltak.

Hallgatták Őt, és így oda értek a faluba, ahova mentek.

Ő úgy tesz, mint aki tovább akar menni. Ekkor ők marasztalják:

– Maradj velünk. Későre jár, esteledik.

⁷ A jelen lévő testvérek elénekelik a Mária által elkezdett éneket (*Hozsanna*, 90. ének).

Ekkor ott marad, és bemegy velük a házba. Majd, mikor asztalhoz ültek, kezébe vette a kenyeret, áldást mondott reája, az után megtörte, és oda nyújtotta nekik.

Ekkor megnyílt a szemük, és felismerték Őt.

De Ő pedig eltűnt előlük.

Ekkor egymásra tekintettek, és így beszélnek:

– Úgy-e? Lángolt a szívünk, amikor hozzánk szólt, és beszélt nekünk.

Abban az órában elindultak vissza Jeruzsálembe. És mikor oda értek, együtt találták a tizenegyet és társaikat. Ők így fogadják őket, hogy:

– Valóban feltámadt az Úr! Megjelent Simonnak.

Erre ők is elmondják, hogy mi történt velük útközben, és hogyan ismerték fel a kenyértörésben, amelyet nekik adott.

Jézus Krisztus Urunk:

Az Emberfiának valóban meg kellett halnia, hogy Új Életre kelve megdicsőülhessen. És ez a megdicsőülés e hajnal Fényében megtörtént.

Így számotokra is eljött e hajnallal az öröm és a boldogság, amire vágyakoztatok, amiért fohászkodtatok. És legyen most öröm szívetekben és lelketekben, hogy ez a hajnal Fénye a ragyogásával eljön közetek, és most reátok árad, hogy betölthesse szíveteket, lelketeket. A hajnalfény melegsége melegítsen fel, hogy érezzétek, hogy a kegyelem ismét reátok áradt, hogy működhessen rajtatok és bennetek.

És így örömmel énekeljük: *Krisztus, virágunk...*⁸

A vígságot látni akarom!

Most fogjátok össze kezeiteket láncba.

Nyissátok meg szíveiteket, hogy be tudjátok fogadni az ima alatt e hajnal fényének melegségét, hogy felmelegítsen szívetekben, lelketekben, egész lényetekben, hogy az öröm, a szeretet és a vígság foglalja el most már helyét bennetek.

Úgy imádkozunk, ahogy tanítványaimat is tanítottam az imára, és a kezdetekben benneteket is:

Mi Atyánk, aki a Mennyekben vagy, szenteltessék meg a Te neved.

Jöjjön el a Te országod, legyen meg a Te akaratod, amint a Mennyben, úgy a földön is.

Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma. És bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsájtunk az ellenünk vétkezőknek. És ne engedj minket a kísértésbe, de szabadítsd meg a gonosztól, mert Tiéd az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen.

Édesanyát is köszöntjük:

Üdvöz légy, Mária, kegyelemmel teljes! Az Úr van Teveled.

Áldott vagy Te az asszonyok között, és áldott a Te Méhednek Gyümölcse, Jézus.

⁸ A jelen lévő testvérek elénekelik az éneket (*Hozsanna*, 89. ének).

Asszonyunk, Szűz Mária, Istennek Szent Anyja, imádkozzál érettünk, bűnösökért most és halálunk óráján. Ámen.

E Fény hajnala reátok áradva, és a Fény melegsége most betöltötte szíveteket, lelketeket, hogy az öröm, a béke a szeretetével és a vígságával erősítsen meg, és érezzétek a kegyelem jelenlétének működését.

Mária:

Köszönjük, Uram, Jézusom, hogy megélhettük közösen ezt a hajnalt, amelyre már nagyon vágyakoztak.

Köszönjük Fényed sugarát, amely most felmelegített, és megerősít, hogy mindig készen állhassunk a mindennap-küldetésünk követésében, és ismerjük fel bennünk a hívásodat, és a hívásban tudjunk engedelmeskedni, hogy testvéreid vagyunk, és követhessünk, mert Te vagy ugye a Jó Pásztor, és mi vagyunk a bárányok. A bárányok ismernek, és hallgatnak szavadra.

Ó, Dicsőséges Kereszt, amelyet – Jézus így tanított bennünket, hogy:

Ne úgy tekintsetek Reája, mint a gyűlölet keresztjére, hanem mindig az legyen bennetek, hogy ez a Kereszt a megváltást hozta el számotokra. Örüljétek, hogy nektek van, amire felnézhetek, hogy ez által megkaptátok a megváltást e földi életben, a földi élet küldetésében és követésében. Mert ez a Kereszt a jelenlétében azt tükrözi számotokra, hogy van, hova menni, van, hol lerakni a terheket, ahogy a bűnbánat-időben énekeltek. És ez a Kereszt, ez a megdicsőülését mutatja számotokra a megváltásokban. És erre a Keresztre mindig így tekintsetek.

És örüljétek, amikor kereszttel találkoztok, vagy éppen a templomaitok tornyain meglátjátok. Mert az mind azt tükrözi számotokra, hogy volt múltatok, van jelenetek, és lesz jövőtök, amíg tisztelitek a Keresztet, és amíg úgy néztek reája, hogy a megváltásokat adta számotokra ez a Kereszt e hajnal Fényével. Hisz az Élet itt kiszállt a Testből. A Test élettelenül a Sírba került. A Sírból a Fény megtörte ezt a halált, és az Élet a megdicsőülésében újat nyújtott számotokra.

Ó, Édesanya! Te végig Fiad mellett voltál, óvtad, védted, védelmezted. A Golgotán is kísérted. Tör járta át Szívedet. És mikor segíteni akartál Fiadnak, ellöktek, és Anyai Szíved fájdalmában elájultál.

Ezt a földi édesanyák csak úgy tudják megérteni, ha végigélik ezt, és megtapasztalják a szív fájdalmát.

De Számodra is ez a dicső hajnal elhozta a reményt a szeretetében, mert hittél Fiadban, hogy amit mondott, az be fog teljesedni. És ezzel, hogy feltámadt, a Sír megnyílt, a Fény megjelent, és kihozta a Fiadat a megdicsőülésében. Hisz ezért kellett elmennie, hogy újra és újra itt lehessen a megdicsőülés részének kegyelmében.

Köszöntünk, ó, Édesanya! És köszönjük mindazt, hogy elfogadták gyermekeidnek, ahogy Fiad Reád bízott. És bátran jöhetünk Hozzád, nyitott szívvel, fájdalmakkal, bánattal, lerakhassuk itt, a Te lábaidhoz, Szívedhez. Meghallgatsz,

és majdan segítséget adsz. Közbenjárhatsz, hisz Te vagy a legközelebbi közbenjáró Fiadhoz.

Köszönjük, hogy Édesanyánk vagy, és hogy mi a Te gyermekeid!